

Ziel Y...
ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE
ŁOMŻYŃSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ.

Nr 7.

Łomża, dnia 1 lipca 1935 r.

Rocznik IX.

T R E Ś Ć:

62. Decretum de catechetica institutione impensius curanda et provehenda.	65. Obchód morza.
63. Egzamin przedślubny.	66. Ubezpieczenia ogniowe.
64. Wizytacje pasterskie.	67. Świecenia kapłańskie.
	68. Zmiany w duchowieństwie.

Nr 62.

SACRA CONGREGATIO CONCILII

DECRETUM

DE CATECHETICA INSTITUTIONE IMPENSIUS CURANDA ET PROVEHENDA

Provido sane consilio catholica Ecclesia, veritatis divinitus revelatae custos et magistra, officio et munere suo sanctissimo perfunctura, inde ab initio, illud, inter cetera, sibi faciendum censuit, ut initiandis Christo Domino et in eius disciplina instituendis hominibus, praesertim pueris et rudioribus, caelestis sapientia, ad salutem aeternam necessaria, doctoris legitimi opera ac ministerio, catechetice traderetur.

Et prudenter id quidem. Cum enim omnis christiani hominis scientia comprehendatur divini Redemptoris sententia: *haec est vita aeterna, ut cognoscant te solum verum Deum et quem misisti Jesum Christum*, ea scientia, recte et apposite, catechetica institutione continetur, per quam de Deo ipso, de Jesu Christo eiusque doctrina ac disciplina, audientibus, pro sua cuiusque aetate, ingenio, conditione, proponitur et explanatur summa; qua profecto tradita atque illustrata, nihil fere fidelibus aptius ad recte credendi recteque agendi certam firmamque normam assequendam desiderari potest.

Quare fit, ut catechetica institutio in catholica Ecclesia habitet et habeatur veluti vox illa, qua divina Sapientia clamat in pla-

teis: si quis est parvulus veniat ad me; sicut lucerna illa lucens in caliginoso loco donec lucifer oriatur; tamquam semen et fermentum illud evangelicum, unde tota germinat et confovetur christiana vita: ex ea nempe fidelis quisque, lucem divinae veritatis, normam divinae legis, subsidia divinae gratiae feliciter mutuatus, potest quae agenda sunt videre, et ad implenda quae viderit, convalescere. Quae quidem religiosa institutio, cum omnibus magnam afferat utilitatem, tum certe puerilem atque adolescentem maxime iuvat aetatem, utpote quae spem posteritatis aevi contineat. Puerorum igitur atque adolescentium in primis curanda atque urgenda est catechetica institutio, praesertim si incidat aetas, in qua ob latius diffusum sciendi studium, ob multiplicatam discendi facultatem, ob aptiorem rerum addiscendarum rationem, puerorum atque adolescentium civilis anticipetur et provehatur educatio; absonum quippe est, in tanto apparatu doctrinarum et ardore discendi, negligere vel praetermittere scientiam Dei et maximarum rerum quae religione continentur.

Institutione vero ac doctrina puerorum atque adolescentium catholica salutem quoque contineri reipublicae, planum est. Plurimum enim interest civitatis aequae ac religionis, si cives cum mere humanae doctrinae et civilis educationis praeceptis simul christianos hauriant spiritus.

Ex quo plane intelligitur, quam amanter non minus quam sapienter, Ecclesia, catholicae veritatis et disciplinae magistra, personam Christi suscipiens, vehementer clamat: *Sinite parvulos venire ad me et ne prohibueritis eos; talium est enim regnum Dei.*

Quae omnia cum probe animadverterent ac sentirent Romani Pontifices, catholicae fidei summi magistri ac duces, nullo tempore siverunt, ut ipsorum vigilantia et diligentia in hac parte deesset.

Ut antiquiora mittamus, huius rei testimonium luculentissimum, postremis hisce temporibus, exstat in litteris encyclicis f. r. Pii Pp. X *Acerbo nimis* diei 15 Aprilis 1905, in quibus Pontifex vigilantissimus, catechesis descriptis utilitatibus, ipsi plane propriis, iure colligit non alia de causa elanguescere atque esse paene intermortuam nostrae aetatis fidem, nisi quia doctrinae christianae tradendae, vel persolvatur negligenter, vel praetermittatur officium. Quapropter leges fert, quibus doctrina ipsa cum pueris puellisque, tum adolescentibus, tum denique aetate propectis tradatur.

Quas quidem leges in canones redactas fere exhibet Codex iuris canonici, in quo (lib. III, tit. XX, cap. I) tota de institutione

catechetica, in universa Ecclesia servanda, proposita et ordinata est disciplina.

Latis vero a Codice legibus advigilandis iisdemque pro opportunitate urgendis, Pius Pp. XI Motu proprio *Orbem catholicum* diei 29 Iunii 1923 *Officium catechisticum* penes hanc Sacram Congregationem Concilii instituit, cuius est universam in Ecclesia catholica actionem catechisticam moderari et provehere.

Summorum Pontificum iussis et adhortationibus concinuerunt Episcoporum sollicitudines, qui vel in plenariis aut provincialibus Conciliis, vel in Synodis dioecesanis, vel in Congressibus catechisticis, sive dioecesanis sive nationalibus, institutionem catechisticam pressius ordinare studuerunt.

At, his non obstantibus feliciter ubique coeptis, ex eorundem Episcoporum relatis multa adhuc superesse constat, quae doctrinae christianae tradendae vim et effectum impediunt. Et in primis lugenda sane est parentum incuria, quorum plures, res divinas ipsi ignorantes, religiosam liberorum institutionem parvi vel nihili faciunt. Quod grave profecto est, cum, parentibus negligentibus vel adversis, nulla fere spes sit fore ut filii religiose erudiantur.

Quae quidem res gravior evadit ubi, ut in nonnullis nationibus fit, ob partium certamina ius Ecclesiae in christianam puerorum institutionem vel in discrimen adducitur, vel denegatur. Nam parentes, ignavia detenti, vel mobilitate animi, vel rebus ipsis pressi, neque iniquis legibus obsistunt, neque filiis catechizandis ullam curam sollicitudinemque impendunt.

In regionibus vero ubi catholici cum acatholicis simul vitam degunt, neque cum iis mixta inire matrimonia dubitant, ex communi coniugum consuetudine plerumque id fit ut in rerum divinarum contemptum ipsi liberique prolabantur, vel a fide recedant,

Accedit ipsa puerorum adolescentiumque desidia, qui aliis distenti curis, atque ludis et corporum exercitationibus allekti, vel ad profana spectacula, in quibus non raro mores relaxantur, diebus praesertim festis adducti, catechisticam institutionem paroecialem frequentare negligunt, adeo ut a prima iam aetate incipiat et in dies ingravescat illa, quam maxime conquerimur, rerum divinarum oblivio et neglectus.

Quae oblivio, qui neglectus, eo maius fidei detrimentum inferunt, quod exierunt in mundum lupi rapaces, non parcentes gregi, subintroierunt pseudo-doctores, qui vel atheismo vel neo-ethnismo addicti, humanisque commentis et deliramentis indulgentes, scriptis

et opera, callide catholicam fidem in Deum, in Iesum Christum, in ministerium Ecclesiae evertere conantur; quibus ii omnes accedunt, qui infausti protestantismi propagandi studio incensi, doctrinae pietatisque christianae speciem praeseferentes, incredibile est quam facile catholicae doctrinae nescios et indigos, ipsosque fideles simplices et incautos decipiant.

Quae quidem incommoda, quamvis iis obsistant curis iam plurimis Episcopi aliique animarum curatores, non exinde tamen et hanc Sacram Congregationem levant onere eorum diligentiam iterato excitandi, nec eos ipsos eximunt, quin semper maiores conferant sollicitudines in id unde ovium sibi commissarum sempiterna salus pendere dignoscitur.

Quam ob rem huic Sacrae Congregationi opportunum visum est omnes, ad quos spectat, novis urgere stimulis, eisdemque quaedam praescribere, quaedam vero indigitare, quibus servatis, spes est fore ut catechetica institutio in melius provehatur.

Primo, igitur, Episcopi, pro iure et officio gravissimo sibi commisso, ad curam et diligentiam quam antehac in rem catechetica conferre consueverunt, maiorem, in eiusdem incrementum, addant operam industriamque suam: quare, ad normam canonis 336 § 2, „curent... ut fidelibus, praecipue pueris ac rudibus, pabulum doctrinae christianae praebatur, ut in scholis puerorum ac iuvenum institutio secundum catholicae religionis principia tradatur”; cumque ex praescripto canonis 1336, „Ordinarii loci sit omnia in sua dioecesi edicere quae ad populum in christiana doctrina instituendum spectent”, Ordinarius quisque perpendat in Domino quid providendum, quid praescribendum supersit pro opere hoc sanctissimo et maxime necessario, quove pacto id quod vult facilius consequi et efficere possit, animadversurus, si casus ferat, in negligentes vel renuentes paenis ecclesiasticis ad normam canonum 1333 § 2, 2182; delaturus vero diligentibus praemia, quatenus denunciaret, in paroeciis aliisque beneficiis conferendis, plurimum apud se ponderis et momenti habiturum studium et diligentiam in opus catechismi tradendi collatam.

Parochi deinde ceterique curam habentes animarum meminerint semper institutionem catechetica fundamentum esse totius vitae christianae, ad eamque rite tradendam omnia eorum consilia, studia, labores esse referenda. Integre, igitur, servant et ad effectum deducant quae in canonibus 1330, 1331, 1332 praescripta sunt, et omnia, maxime hac in re, omnibus efficiantur, ut et omnes Chri-

sto lucrifaciant, et seipsos fideles ministros et dispensatores mysteriorum Dei probare possint, probe considerantes quibus lacte, quibus solidiore cibo opus sit; ac singulis ea doctrinae alimenta praebent, quae spiritum augeant, ita ut christianus homo, ea quae ad religionem pertinent, non ignoret modo, nec ea veluti hereditario more transmissa tantum teneat, sed ita habeat cognita atque perspecta, ut sibi et ceteris fructificare possint.

Quo in ministerio sanctissimo, ad normam canonis 1333 § 1, „parochi operam adhibeant clericorum, in paroeciae territorio degentium, aut etiam, si necesse sit, piorum laicorum, potissimum illorum qui in pium *sodalitium doctrinae christianae* aliudve simile in paroecia erectum adscripti sunt”. Qui omnes, sive vocati, sive iussi, libenter, imo laetissimo animo, operam suam adiutricem in rem conferant, ut hilares datores quos diligit Dominus.

Nec vero operi tam salutari, tam Deo grato, tam animarum bono necessario desit, ad normam canonis 1334, religiosorum auxilium, si ab Ordinario loci sit illud requisitum; iidemque religiosi, vocati, laetentur, imo vocari se cupiant, ut etiam in hac parte dominici agri, ubi messis multa, operarii autem pauci, de animarum salute bene mereantur.

Postremo parentes et qui parentum loco sunt, a quibus in re de qua agitur efficax auxilium et praesidium est exspectandum et expetendum, meminerint se ex canone 1113 „gravissima obligatione teneri proli educationem tum religiosam et moralem, tum physicam et civilem pro viribus curandi”, cui quidem obligationi ex canone 1335 satisfacere debent efficiendo ut liberi catechetica institutione erudiantur, et ex canone 1372 § 2 curando christianam eorundem educationem.

Haec omnia quae summatim complexi sumus, sunt ea quidem iam nota atque perspecta, at e mente ne excidat sententia: *repetita iuvant*, maxime cum de re agatur, de qua numquam satis.

Quo vero eadem ipsa facilius in toto Orbe terrarum in effectum deducantur, haec Sacra Congregatio, probante Ssmo D. N. Pio Pp. XI, in omnibus dioecesibus exsequenda mandat quae sequuntur:

I. In singulis paroeciis, praeter confraternitatem sanctissimi Sacramenti, *sodalitium doctrinae christianae*, idque ceterorum principis, ad normam canonis 711 § 2 instituat, omnes quot sunt idonei catechismo edocendo et fovendo complectens, ludimagistros in primis, puerorum erudiendorum disciplinam callentes.

II. Item in singulis paroeciis, ad normam litterarum circularium huius S. Congregationis ad Ordinarios Italiae diei 23 aprilis 1924, *scholae catechisticae paroeciales*, si nondum exstent, constituantur, in quibus, parochis ipsis praesidibus, statuta methodo, pueri adolescentesque divinae legis ac fidei rudimenta addiscant. Qua in re, ut gravis, quam antea memoravimus, excutiat desidia parentum existimantium catechismo paroeciali frequentando liberos suos non teneri, eo quod domi vel in publicis scholis religiosa institutio tradatur, haec diligenter servanda erunt:

a) ad Sacramenta paenitentiae et confirmationis rite suscipienda parochi pueros ne admittant, ad praescriptum canonicis 1330, qui congruam institutionem catechisticam non sint assequuti ad normam decreti S. Congregationis de Sacramentis diei 8 Augusti 1910; eosque, cum primam Communionem receperint, perfectius ac uberius catechismo excolere satagant;

b) iidem parochi, concionatores, confessarii et ecclesiarum rectores, in hoc toti incumbant ut parentes praesertim moneant de gravi qua tenentur obligatione curandi „ut omnes sibi subiecti vel commendati catechetica institutione erudiantur” (can. 1335). In rem Benedictus XIV in litteris encyclicis *Etsi minime* diei 7 Februarii 1742 § 7: „Constat etiam ipsum Episcopum posse ac debere sacris oratoribus quam diligentissime commendare, ut pro concione in parentum aures animosque ingerant, sua interesse mysteriis nostrae religionis susceptam prolem imbuere; et si ad id minus idonei fuerint, filios in ecclesiam adduci oportere, in qua divinae legis praecepta explicantur”;

c) item totis viribus parochi curionesque contendant ut pueri ad catechismum paroecialem frequentandum alacri animo alliciantur iis mediis quae aptiora videantur, v. g., pro pueris Missam singulis diebus festis de praecepto celebrando, certamina catechistica, propositis praemiis, indicendo, atque moderata honestaque oblectamenta et industrias adhibendo;

d) postremo, parochi sedulo curent ut, tempore visitationum pastoralium, pueri ad periculum subeundum scientiae suae coram Episcopo se praeparent, qui, hanc occasionem nactus, iis quae in institutione religiosa paroeciali corrigenda, vel emendanda, vel laudanda viderit, opportune consulat.

III. Ne autem institutio religiosa, pueris tradita, aetate progrediente, oblivioni detur, et „quia compertum est non solum adolescentulos, illosque qui confirmata sunt iam aetate, in divinarum

rerum ignoratione versari, sed etiam viros, ipsosque senes salutaris doctrinae esse omnino expertes, vel quia nunquam illam percepunt, vel iamdiu perceptam paulatim delevit oblivio” (Bened. XIV, *l. c.*, § 8), locorum Ordinarii sedulo vigilent ut praescriptum canonis 1332 a parochis sancte servetur, quo isti tenentur „diebus dominicis aliisque festis de praecepto... catechismum fidelibus adultis, sermone ad eorum captum accommodato, explicare”.— „Qua in re”, ut Pius X mandavit in memoratis litteris encyclicis *Acerbo nimis*, „catechismo Tridentino utentur, eo utique ordine ut quadriennii vel quinquennii spatio totam materiam pertractent quae de symbolo est, de sacramentis, de decalogo, de oratione, et de praeceptis Ecclesiae”, itemque de consiliis evangelicis, de gratia, de virtutibus, de peccatis et de novissimis.

Praeter haec, ab omnibus servanda, eadem S. Congregatio nonnulla media locorum Ordinariis indigitare opportunum censet, quae, experientia teste, ad optatum finem apta visa sunt, ut eadem vel saltem aliqua in sua quisque dioecesi iidem Ordinarii, pro rerum locorumque adiunctis, adhibenda curent. Quapropter:

1. Quemadmodum iam in Italia provisum est per litteras huius S. Congregationis diei 12 Decembris 1929, *Officium catechisticum dioecesanum*, si fieri poterit, locorum Ordinarii instituant, quod, ipsis praesidibus, totam rem catechisticam in dioecesi moderetur. Huius Officii praecipua munia erunt curare:

a) ut in paroeciis, in scholis et in collegiis doctrina christiana iuxta formam ab Ecclesia traditam, et ab iis qui sunt idonei recte doceatur;

b) ut, statis temporibus, habeantur *coetus catechistici* alique pro scholis de religione conventus, de quibus in decreto huius S. Congregationis diei 12 Aprilis 1924, ad perquirenda media institutioni catechisticae provehendae aptiora;

c) ut peculiare *series lectionum de religione* quotannis indicantur ad eos plenius perfectiusque excolendos, qui doctrinam christianam et in paroecialibus et in publicis scholis doceant.

2. Idoneos quoque singulis annis *Sacerdotes visitatores* eligere Ordinarii ne omittant, omnes in dioecesi scholas de religione inspecturos, qui de religiosae institutionis in iisdem traditae exitu, incrementis vel defectibus accurate referant. Ad rem Benedictus XIV (*loc. cit.*, § 16): „Plurimum quoque ad christiani populi institutionem conferre poterit, si Visitatores eligantur, quorum alii civitatem, alii dioecesim lustrantes, omnia sedulo inquirent, ut certior factus

Episcopus, pro meritis cuiusque pastoris, aut praemia decernat, aut poenas".

3. Ut autem in religiosam institutionem populus christianus interdum animum praecipue convertat, *dies catechistica*, si nondum in usu sit, in singulis paroeciis instituenda curetur, in qua *festum doctrinae christianae*, maiore qua fieri potest solemnitate, celebretur. Hac occasione:

a) fideles in ecclesiam paroecialem convocentur, ut S. Eucharistia refecti, preces effundant ad uberiores impetrandos divinae doctrinae fructus;

b) peculiaris sermo populo habeatur de catecheticae institutionis necessitate, quo parentes praesertim moneantur ut filios eandem edoceant, atque ad catechismum paroecialem mittant, divinum praeceptum memorantes: *eruntque verba haec quae ego praecipio tibi hodie in corde tuo, et narrabis ea filiis tuis* (Deut. VI, 6);

c) in vulgus distribuantur libri, libelli, folia, aliaque id genus, ad rem apta;

d) collecta fiat ad opera catechistica provehenda.

4. In locis praesertim ubi ob penuriam cleri, muneri doctrinam christianam docendi clerus ipse facere satis non possit, *idoneis catechistis* utriusque sexus in parochorum auxilium providere Ordinarii satagant, in paroecialibus vel in publicis scholis ipsisque in dissitis paroeciae locis religiosam institutionem tradituris. In his principem locum teneant quotquot consociationibus *Actionis catholicae* sunt inscripti, quae multa iam hac in re et laude digna perfecterunt, et quarum nonnullae, optimo quidem consilio, in suis statutis lectiones de religione quotannis habendas iusserunt, quibus interesse omnes socii teneantur.

Item huic muneri ne desint quotquot sunt socii aliarum consociationum et sodalitatum catholicarum, et potissimum sodalitates religiosas utriusque sexus quae iuventuti instituendae sunt deditae, quas ita alloquitur Ssmus D. N. Pius Pp. XI in memorato Motu proprio *Orbem catholicum*: „Illud etiam magnopere cupimus in praecipuis quibusque sedibus religiosarum sodalitatum quae iuventuti instituendae sunt deditae, ibi, praesidibus ducibusque Episcopis, scholas aperiri, delectis ex utroque sexu adolescentibus, qui accommodato studiorum curriculo formentur, iidemque, facto periculo scientiae suae, rite renuntientur habiles ad magisterium doctrinae christianae historiaeque sacrae et ecclesiasticae obtinendum". Quod profecto fiet, si in scholis et collegiis catholicis, inter res pueris

adolescentibusque addiscendas, principem locum habeat, ut ratio ipsa suadet et postulat, institutio religiosa, quae et a sacerdotibus docendo peritis, et apta instituendi ratione tradatur.

Si haec media et industriae adhibeantur, si huic muneri quo nihil est sanctius, nihil magis necessarium, omnes quibus onus est strenuo constantique animo incumbant, sperandum iure est populum christianum, ab errorum insectationibus sancta et incorrupta doctrina continenter munitum, populum acceptabilem sectatorem bonorum operum exstiturum esse, atque salutare effectus percepturum, quos Romani Pontifices in salutem animarum non semel auspicati sunt. Postremo, probante Ssmo D. N. Pio Pp. XI, haec S. Congregatio Episcopis universis mandat ut singulis quinquennis, hac in re derogando memorato Motu proprio *Orbem catholicum*, de catechetica in eorum dioecesibus institutione ad eandem S. Congregationem accurate referant, iuxta quaesita quae sequuntur, et eodem servato ordine qui est in canone 340 § 2 Codicis I. C. quoad relationem ab Episcopis faciendam super statu dioecesis sibi commissae.

Datum Romae, in festo Sacrae Nazarethanae Familiae, die 12 Ianuarii anno 1935.

I. Card. Serafini, *Praefectus*.

L † S.

I. Bruno, *Secretarius*.

№ 63.

Egzamin przedślubny.

Zdarzają się wypadki, że wstępujący w związki małżeńskie, szczególnie jeżeli są niepełnoletni, ulegają naciskowi ze strony swych rodziców lub opiekunów i to przeważnie dla względów majątkowych.

Rodzice czy też opiekuni mogą radzić swym dzieciom i przedkładać im obiektywne racje przy wstępowaniu w związki małżeńskie, ale nie wolno im zmuszać swych dzieci natarczywymi namowami, prośbami, groźbami itp. Takie postępowanie powoduje zawieranie związków małżeńskich nieszczęśliwych, nawet nieważnych a w następstwie procesy sądowe.

W-ni XX. Proboszczowie pouczają swych parafjan, że rodzice czy opiekuni, którzy wywierają ciężki i niesprawiedliwy przymus względem swych dzieci wstępujących w związki małżeńskie popeł-

niają grzech ciężki, a ktoby z parafjan o takim nacisku wiedział obowiązany jest w sumieniu donieść o tem przed ślubem X. Proboszczowi.

Przy egzaminie przedślubnym należy pamiętać o przepisie kan. 1020 § 2, który mówi: „Zarówno narzeczonego jak i narzeczoną także osobno a ostróżnie ma się zapytać (proboszcz), czy nie są związani jaką przeszkodą, czy konsens, szczególnie niewiasta, oświadczają sobie swobodnie i czy w nauce chrześcijańskiej są dostatecznie pouczeni, cbyba że wobec danych osób to ostatnie badanie wydaje się niepotrzebne”.

Jeśli Ks. Proboszcz zauważy jakiegokolwiek objawy przymusu lub wahania się narzeczonych, winien swobodę ich oświadczeń stwierdzić protokularnie wobec świadków.

Ks. Ks. Proboszczowie powinni egzaminy przedślubne przeprowadzać osobiście i sumiennie i to jeszcze przed rozpoczęciem głoszenia zapowiedzi.

Łomża, d. 15/6. 1935.

† Stanisław Bp.

№ 64.

Wizytacje pasterskie.

W miesiącu wrześniu odbędzie J. E. Ks. Biskup Sufragan wizytacje pasterskie w następujących parafjach:

- 1) w Jabłonce 4 i 5 września.
- 2) w Jabłoni 5 i 6 września.
- 3) w Piekutach 6 i 7 września.
- 4) w Wysokiem Maz. 13, 14 i 15 września.
- 5) w Dąbrowie Wielkiej 15 i 16 września.
- 6) w Klukowie 17 września rano.
- 7) w Kuczynie 17 i 18 września.
- 8) w Wyszonkach 18 i 19 września.
- 9) w Dąbrówce 19 i 20 września.

№ 65.

Obchód morza.

Liga morska i kolonjalna zwróciła się do mnie, abym zalecił duchowieństwu nabożeństwa z okazji „święta (?) morza”. Ducho-

wieństwo otrzymało w Rozporz. Urzęd. Łomż. Kurji Diec. z d. 1 czerwca 1935 r. str. 58 instrukcje co do współudziału w obchodach świeckich nazywanych „świętami”.

Ponieważ Liga morska i kolonjalna w dniu 29 czerwca przeprowadza nadto zbiórkę na łódź podwodną im. Marszałka Józefa Piłsudskiego, zalecam poparcie tej zbiórki poza świątyniami.

Łomża, d. 17/6. 1935.

† Stanisław Bp.

№ 66.

Ubezpieczenie ogniowe.

W porze letowej wskutek burz lub suszy zachodzą szczególnie liczne pożary. WW. Ks. Ks. Proboszczowie zechcą przeto zbadać, czy budynki kościelne są należycie ubezpieczone na wypadek pożaru i czy piorunochrony należycie działają. Nadto zwróć służbie kościelnej uwagę na ostrożne obchodzenie się z ogniem w kościołach i zabudowaniach kościelnych.

Kurja Diecezj. poleca także, aby Ks. Ks. Proboszczowie zalecili to samo parafjanom wobec ich własnych budynków. Ze względu zaś na stwierdzone tu i owdzie wypadki złośliwego podpalenia własnych budynków, należy parafjanom wyjaśnić nieuczciwość takiego postępkę i ciężkie kary, jakie za to są wyznaczone.

№ 67.

Święcenia kapłanów.

Dnia 15 czerwca b. r. otrzymali z rąk J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza święcenia kapłańskie następujący diakoni:

1. Zajkowski Wacław.
2. Skłodowski Marjan.
3. Kamiński Stanisław.
4. Wszyński Stanisław.
5. Klupczyński Stanisław.
6. Kalinowski Mieczysław.
7. Tymiński Jan.
8. Rogowski Jan.
9. Krawczyk Władysław.
10. Załęski Józef.
11. Piłarek Franciszek.
12. Krajewski Roman.

№ 68.

Zmiany w duchowieństwie.

Mianowani:

1. Ks. kan. Józef Rogiński z Wysokiego Maz. — kanonikiem gremjalnym Kapituły Katedralnej w Łomży.
2. Ks. Dr. Kazimierz Grunwald z Łap proboszczem w Wysokiem Mazow.
3. Ks. Juljan Łosiewski z Bakalarzewa proboszczem w Tykocinie.
4. Ks. Henryk Bagiński z Łomży proboszczem w Łapach.
5. Ks. Antoni Warakomski wikarjuszem w Andrzejewie.
6. Ks. Edward Polak „ w Myszyńcu.
7. Ks. Marcei Arasimowicz „ w Kadzidle.
8. Ks. Edmund Borzuchowski „ w Wąsewie.
9. Ks. Józef Łapiński „ w Jasienicy.
10. Ks. Rajmund Bargielski „ w Kuczynie.
11. Ks. Stanisław Wyszynski „ w Śniadowie.
12. Ks. Mieczysław Kalinowski „ w Puchałach.
13. Ks. Franciszek Pilarek „ w Suwałkach.
14. Ks. Stanisław Kamiński „ w Jeleniewie.
15. Ks. Józef Załęski „ w Radziłowie.
16. Ks. Roman Krajewski „ w Kobylinie.
17. Ks. Jan Rogowski „ w Nurze.

ROZPORZĄDZENIA URZĘDOWE

ŁOMŻYŃSKIEJ KURJI DIECEZJALNEJ.

№ 8.

Łomża, dnia 1 sierpnia 1935 r.

Rocznik IX

T R E Ś Ć:

69. Kongregacja XX. Dziekanów.	nji Janówka wsi Szepietowa od
70. Rocznica Cudu nad Wisłą.	parafji Dąbrowa Wielka i przy-
71. Uprośnienie pogody dla żniw.	dzielenia do parafji w Wysokiem
72. Nominacje Asystentów kościelnych	Mazowieckiem.
Stow. Akcji Katol.	75. Dekret odłączenia mieszkańców
73. Dekret odłączenia osady Lebie-	wsi Olszewo-Góra od parafji Ro-
dzizna od parafji Becejły i przw-	mańskiej i przyłączenia do para-
łączenia do parafji Rutka Tartak.	fji w Jedwabnem.
74. Dekret odłączenia osad na kolo-	76. Zmiany w duchowieństwie.

№ 69.

Kongregacja X X. Dziekanów.

Tegoroczna Kongregacja Ks.Ks. Dziekanów odbyła się w Łomży w dniach 3 i 4 lipca z udziałem Kapituł Łomżyńskiej i Sejneńskiej, Dziekanów, Profesorów obu Seminarjów diecezji. i Delegatów duchowieństwa.

Po nabożeństwie odprawionem o godz. 9¹/₂, w katedrze J. E. Ordynarjusz zagał obrady w Seminarjum diecezji. wspominając księży w r. 1934 zmarłych, mianowicie Ks. Prob. Józefa Wałajtysa, Ks. Wincentego Kijewskiego, Ks. Aleksandra Witkowskiego, Ks. Ignacego Roszkowskiego, Ks. Kan. Bolesława Sadowskiego i Ks. Kanon. Klemensa Kulińskiego, za których się pomodlono.

Następnie J. Eksceleńcja dał pogląd na stosunki, wśród których duchowieństwo obecnie pracuje, i na trudności, które w swojej działalności zwalczać musi. Do ujemnych objawów obecnego czasu należy rosnące zdenerwowanie społeczeństwa, wywołane trwającym złym stanem gospodarczym i osłabianiem przez agitację pewnych grup ludzi zasad moralnych w życiu publicznem. Ta agitacja, zwłaszcza o piętne politycznem, uderza przede wszystkim w duchowieństwo, aby zniweczyć jego wpływ na ludność a zaprowadzić nad tą ludnością, w duchu absolutnej demagogji. Księża są